

## A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi március hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### Ítéletet:

A másodfokú bíróság a lopás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlottás társai** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság B.85/2007/152. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendű vádlottcselekményét 1 rb. felbujtóként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 6 (hat) év börtönre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra, a vagyonek Kobzás mértékét 33.200.000 (harminchárommillió-kettőszázezer) forintra súlyosítja. A szabadságvesztésbe a 2008. június 20. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.
- II.rendű vádlottcselekményét 1 rb. felbujtóként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 5 (öt) év 2 (kettő) hónap börtönre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra súlyosítja. A szabadságvesztésbe a 2008. június 20. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja. Mellőzi a vagyonek Kobzás alkalmazását.
- III.rendű vádlottcselekményét 1 rb. felbujtóként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 4 (négy) év 2 (kettő) hónap börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosítja. A szabadságvesztésbe a 2008. június 20. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.
- IV.rendű vádlottcselekményét 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 4 (négy) év börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosítja, és vele szemben 840.000 (nyolcszáznegyvenezer) forint vagyonek Kobzást rendel el, egyben

mellőzi a pénzmellékbüntetés kiszabását. A szabadságvesztésbe a 2008. június 20. napjától 2008. augusztus 12. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.

- V.rendű vádlottcselekményét 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 4 (négy) év börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

- VI.rendű vádlottcselekményét 1 rb. felbujtóként elkövetett lopás büntettének minősíti (Btk.316.§ (1) bekezdés és a (6) bekezdés a) pontja). Büntetését 4 (négy) év 5 (öt) hónap börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosítja. A szabadságvesztésbe a 2009. január 16. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja. Elrendeli az összbüntetési eljárás lefolytatását.

- VII.rendű vádlottbüntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

- VIII.rendű vádlottbüntetését 4 (négy) év börtönre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra súlyosítja, megállapítja, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Mellőzi az előzetes fogvatartás beszámítását.

- IX.rendű vádlottbüntetését 3 (három) év 2 (kettő) hónap fegyházra és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra súlyosítja, mellőzi a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést. A szabadságvesztésbe a 2007. április 21. napjától 2007. április 23. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámítja.

- XII.rendű vádlott vádlott büntetését 3 (három) év 2 (kettő) hónap börtönre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra súlyosítja. A szabadságvesztésbe a 2008. június 20. napjától 2008. augusztus 12. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.

- XI.rendű vádlottal szemben 1.920.000 (egymillió-kilencszázhuszezer) forint vagyonekobzást rendel el, egyben mellőzi a pénzmellékbüntetés kiszabását.

#### A bűnjeljegyzék

1. gépkocsi keréknyom
2. talajminta járműnyomból
3. törött lámpabúra darabok
4. teljes lábbelinyom
5. ragasztószalag
6. talajminta
7. talajminta
8. fehér szövetkesztyű
9. sárga gumi és szövetkesztyű
10. textil autószőnyeg

11. üllőpárna
12. talajminta
13. fém termosz
14. talajminta
15. textil autószőnyeg
16. üllőpárna
17. anyagmaradvány (bors)
18. cigaretta maradványok
19. tachográf korongok
20. számlapapír
21. talajminta (olajos anyagmaradvány)
22. anyagmaradvány (sár)
23. kartondoboz tető

58. plomba
59. lábnyom-töredék
60. földminta
61. jármű keréknyom
62. A/4-es papír kódszámokkal
63. UV-fényben látható lábnyomok
64. kartonpapír
65. cigarettás doboz
66. nylon zacskók
67. műanyag tálca

szám alatti anyagmaradványok és tárgyi bizonyítékok megsemmisítését mellőzi és az iratok mellékleteként rendeli kezelni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy X.2007. február 5. napjától 2008. június 6. napjáig volt előzetes fogvatartásban, ezt követően lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt.

Kötelezi XI.rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 12.000 (tizenkettőezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

## **I n d o k o l á s**

A Tolna Megyei Bíróság B.85/2007/152. számú, 2008. július 20. napján kelt ítéletével I.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás bűntette miatt 4 év 10 hónap börtönre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 15.000.000 forint vagyonekbezárt rendelt el, továbbá elrendelte a vádlottal szemben a Soproni Városi Bíróság B.473/2004/22. számú ítéletével kiszabott 1 év felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

II.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 4 év 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 15.000.000 forint vagyonelkobzást rendelt el.

III.rendű vádlottal szemben megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.VIII.1933/2004/19. számú határozatával alkalmazott próbára bocsátást, a próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyezte. A vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás büntetében és orgazdaság vétségében. Halmazati büntetésül 3 év 8 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, egyben elrendelte a vádlottal szemben a Kecskeméti Városi Bíróság B.3054/2004/6. számú ítéletével kiszabott 1 év felfüggesztett fogházbüntetés végrehajtását.

IV.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 3 év 4 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

V.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt - mint többszörös visszaesőt - 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

VI.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 3 év 2 hónap börtönre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

VII.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 3 év börtönre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

VIII.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt - mint visszaesőt - halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

IX.rendű vádlottat bűnpártolás vétsége, robbanóanyaggal visszaélés büntette és lőfegyverrel-lőszerral visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

X.rendű vádlottat bűnpártolás büntette miatt 1 év börtönre, mellékbüntetésül 100.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

XI.rendű vádlottat orgazdaság büntette miatt 1 év 4 hónap börtönre, mellékbüntetésül 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

XII.rendű vádlottat orgazdaság büntette miatt 1 év 4 hónap börtönre, mellékbüntetésül 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

XIII.rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 2 év 10 hónap börtönre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, egyetemlegesen és megosztva kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére súlyosítás

érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy indítványozta a vádlottak elkövetői minőségének megváltoztatását, I.rendű vádlottesetében felbujtói, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű és VI.rendű vádlottak esetében bűnsegédi alakzat megállapítását. Valamennyi vádlott esetében a büntetések súlyosítását indítványozta. I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű és **XIII.rendű vádlottak** esetében hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabását, IX.rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó fegyházbüntetés kiszabását és közügyektől eltiltás alkalmazását indítványozta. X.rendű, XI.rendű és XII.rendű vádlottak esetében hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt. Ezen túlmenően az ügyészség indítványt tett az anyagmaradványokra-, illetve a tárgyi bizonyítási eszközökre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatására is.

A megyei bíróság ítélete ellen I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, VII.rendű, VIII.rendű és XIII.rendű vádlottak, valamint védőik enyhítésért jelentettek be fellebbezést, illetőleg a II.r. vádlott és védője a vagyonek Kobzás alkalmazását is sérelmezte. Az I.r. vádlott és védője a nyilvános ülésen a vele szemben alkalmazott vagyonek Kobzást sérelmezte és kérte annak megállapítását, hogy I.rendű vádlotta bűncselekményt mint bűnsegéd követte el. A II.r. vádlott és védője a nyilvános ülésen a tényállás helyesbítését, egyes, a rá nézve terhelő megállapítások mellőzését, valamint a vele szemben alkalmazott vagyonek Kobzás mellőzését indítványozta azzal, hogy II.rendű vádlotta terhére rótt bűncselekményt mint bűnsegéd követte el. A III., IV., V. és VI.r. vádlottak, valamint védőik valamennyien a társtettesi elkövetői alakzat helyett bűnsegédi elkövetői minőség megállapítását kérték. A XII.r. vádlott és védője, bár az elsőfokú eljárásban fellebbezést nem jelentettek be, a nyilvános ülésen XII.rendű vádlottfelmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérték.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást túlnyomórészt felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is többnyire eleget tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki:

A III.rendű vádlott Mercedes E 300 TD személygépkocsival rendelkezik (nyom. iratok 1619. oldal).

A IV.rendű vádlott részben tulajdonosa is az ügyvezetése alatt álló **kft1**-nek.

A VI.rendű vádlott a **kft2.** üzletrészával rendelkezik, nem vagyontalan (nyom. iratok 1209. oldal). A Szolnoki Városi Bíróság 10.B.966/2002/12. számú ítéletével kiszabott 8 hónap és B.1920/2001/11. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását a Karcagi Városi Bíróság B.441/2005/16. számú - 2007. július 9. napján jogerős - ítéletével elrendelte. E büntetéseket 2009. január 16. napjáig töltötte.

A VIII.rendű vádlottegy BMW gépkocsival rendelkezik. A Szentesi Városi Bíróság B.39/2001/35. számú ítéletével kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztés-büntetéséből 2008. november 15. napján, azt kitöltve szabadult (Pécsi Ítéltábla 15. sorszámu feljegyzés), büntetését 2007. március 8. napján kezdte meg.

A 15. oldal 3. bekezdését az alábbiak szerint pontosítja:

Mellőzi azt a megállapítást, hogy I.rendű vádlottkikérte II.rendű vádlott véleményét a tervezett bűncselekmény elkövetéséről. A cselekménybe az I.r. vádlott vonta be a II.r. vádlottat. A IV.rendű vádlottat ugyancsak I.rendű vádlott vonta be, ő tartotta vele a kapcsolatot. A II.rendű vádlott és a IV.rendű vádlottegymással nem állt kapcsolatban (nyomozati iratok 2501. oldal).

A 15. oldal 3. bekezdését a következőkkel egészíti ki:

Az I.rendű vádlottkérte meg II.rendű vádlottat, hogy szerezzen olyan megbízható embereket, akik a tervezett bűncselekmény elkövetésében részt vesznek, segítenek a kamionszállítmány megszerzésében, a pakolásban és a szállításban.

2006. év őszén M.....n találkozott I.rendű, II.rendű, III.rendűés VI.rendű vádlott. A tervezett cselekménybe ekkor vonták be VI.rendű vádlottat, akit II.rendű vádlottszervezett be. A VI.rendű vádlottfeladata az volt, hogy szerezzen embereket, akik a telefonalkatrészeket szállító kamiont megállítják, az engineket átpakolják.

Amikor 2006 novemberében a vádlottak P.....re utaztak megbeszélni a tervezett cselekményt, arról beszéltek, hogy a kamion milyen útvonalon halad, hol van megfelelő hely a megállítására és az átpakolásra (nyomozati iratok 2261. oldal, II.rendű vádlottvallomása).

A VII.rendű, VIII.rendűés **XIII.rendű vádlottakat** VI.rendű vádlottszervezte be, velük a kapcsolatot is ő tartotta. Feladatuk az előzetesen megbeszéltek szerint a kamion megállítása és a szállítmány átpakolása volt. A VII.rendű vádlotta konkrét megbízást is VI.rendű vádlotól kapta 2007 januárjában, egy Sz.....n tartott megbeszélés során (70. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 19. oldal 4. bekezdés).

Az V.rendű vádlottat I.rendű és II.rendű vádlottvonták be a bűncselekmény elkövetésébe (nyomozati iratok 2261. oldal).

B.K-t a II.rendű vádlottszervezte be, feladata az volt, hogy biztosítson szállító járművet a cselekmény során megszerzett telefonalkatrészek elszállításához. Erre 2007. január végén, néhány nappal a cselekmény elkövetése előtt került sor

(nyomozati iratok 2252. és 2142. oldal).

A 17. oldal 2. bekezdését a következőkkel egészíti ki:

2007. január 28. napján a reggeli órákban az előző napon történt megbeszélés szerint a III.rendű vádlottvette fel Suzuki gépkocsijába az I.rendű és a II.rendű vádlottat és együtt mentek a találkozóhelyre. Az előző napon megbeszéltek szerint találkozott C..... közelében egy bekötőút mellett I.rendű, II.rendű, III.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendűés **XIII.rendű vádlott**, valamint B. K. és a vele együtt érkező 2-3 ismeretlen személyazonosságú férfi.

Ekkor a feladatokat I.rendű vádlottosztotta ki, ő adta át a rendőr egyenruhákat VII.rendűés **XIII.rendű vádlott**aknak.

Erről a helyről VI.rendű vádlottszállította el VII.rendű, VIII.rendűés **XIII.rendű vádlott**at a 63. számú főút J..... és N..... közötti .....,... kilométer szelvényéhez, ahol a kamiont várták (nyomozati iratok 2285. oldal). Ezt követően VI.rendű vádlott V..... község környékén tartózkodott, autójával ott körözött (nyomozati iratok 2867. oldal).

A megbeszélést követően a vádlottak autót cseréltek, I.rendűés III.rendű vádlottbeültek B. K. Ford Focus autójába, a kocsit a III.r. vádlott vezette. V.rendűés II.rendű vádlottaz V.r. vádlott által vezetett autóval a megállítást tervezett helye előtt foglalták el figyelési helyüket. Az I.rendű és III.rendű vádlottak C..... és S..... környékén autóztak (nyomozati iratok 1955. oldal). I.rendű, II.rendű, III.rendű, V.rendűés VI.rendű vádlott feladata ekkor az volt, hogy a bűncselekmény elkövetésének helyét figyeléssel biztosítsák.

Kb. 10 óra tájban IV.rendű vádlottSMS-ben jelezte I.rendű vádlottnak, hogy a kamion elindult (nyomozati iratok 1983. oldal). Ténylegesen a telefonalkatrészeket szállító kamion 10 óra 30 perkor indult el P.....ről (nyom. iratok 125. oldal tachográf adatok).

Amikor a kamion II.rendű és V.rendű vádlottak figyelési helye előtt elhaladt, ezt II.rendű vádlottjelezte a szállítással megbízott B. K.-hoz tartozó teherautó vezetőjének telefonon. Ugyancsak telefonon értesítette VI.rendű vádlottat is. Az engineket szállító kamion rendszámát I.rendű vádlott IV.rendű vádlottól tudta meg.

Az átpakolás helyéről VII.rendű, VIII.rendűés **XIII.rendű vádlott**akat VI.rendű vádlottszállította el gépkocsiikhoz.

Mellőzi a 18. oldal 2. bekezdésének első mondatát.

A 18. oldal 4. bekezdésében írtakat azzal pontosítja, hogy ténylegesen csupán kb. 198 félkész telefont adtak el Sz.....en, annak ellenére, hogy 400 db eladásában állapodtak meg, és a vevő által átadott 6,2 millió forint is 400 db engin ára volt. A IV.rendű vádlottáltal átvett 6,2 millió forintot I.rendű vádlottnak adta át, akitől

visszakapott 3 millió forintot. Ezt az összeget a vevőnek visszaadták (nyomozati iratok 2473. oldal).

A 18. oldal 5. bekezdését azzal pontosítja, hogy a XI.rendű vádlottat először 2007. január 30. napján kereste fel az I.r. és a IV.r. vádlott (nyomozati iratok 2467. oldal). Ekkor a XI.r. vádlott 560.000 forintot adott át IV.rendű vádlottnak 200 db engin ellenértékeként. Ezt követően a IV.r. vádlott további 280.000 forintot kapott 100 db félkész telefonért XI.rendű vádlottól. A további 300 db engint K. F. adta át XI.rendű vádlottnak, az alkatrészekért járó pénzt is ő vette át.

Mellőzi a 19. oldal 2. bekezdéséből azt a megállapítást, hogy I.rendű vádlotta H. L.-től átvett 30 millió forintot megosztotta II.rendű vádlottal.

Az így kiegészített és pontosított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésben felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A tényállás kiegészítésére azért is szükség volt, mert a bűncselekmény elkövetésében való tényleges részvétel pontosítása az elkövetői minőség megállapításához elengedhetetlen. Az elsőfokú bíróság a tényállás bizonyos pontjain csupán általánosságban határozta meg résztvevők szerepét, de nem tért ki arra, hogy a cselekmény tervezési szakaszától kezdődően a tényleges megvalósításig pontosan ki, milyen szerepet vállalt és milyen magatartást tanúsított. Ennek pedig mind a helyes minősítés, mind a büntetés kiszabása során jelentősége van.

Szükséges volt a tényállás pontosítása arra nézve is, hogy a bűncselekmény útján megszerzett telefonalkatrészek értékesítése és az értékesítésből származó bevétel elosztása miként történt. Ettől függ ugyanis a Btk. által kötelezően előírt intézkedés, a vagyonelkobzás alkalmazása.

Nem teljesen helytálló az indokolás azon megállapítása, hogy a bűncselekmény elkövetésében betöltött szerepüket a vádlottak egymással összhangban beismerték. Az I.r. vádlott kifejezetten tagadta, hogy a bűncselekmény elkövetése az ő ötlete volt, saját szerepét tompítani igyekezett, a felelősséget társaira hárítva. Ez a fajta védekezés jellemző az elkövetésben résztvevő valamennyi vádlott vallomására is. Az elsőfokú bíróságnak a vádlottak egymásra tett terhelő vallomásait kellett mérlegelnie a tényállás megállapítása során.

Az I.rendű vádlottmeghatározó szerepét az alábbi bizonyítékok támasztják alá:

Az I.r. vádlotton kívül mindenki olyan vallomást tett, hogy az I.rendű vádlotttervelte ki a lopást. Ő vonta be az elkövetésbe társait, elsősorban II.rendű és III.rendű vádlottakat. Az I.rendű vádlottkezeiben futottak össze a szálak nem csupán a tervezés, végrehajtás, de a tárolás és értékesítés során is. Az I.rendű vádlotttartotta a kapcsolatot a telefonalkatrész-szállítmányról információt szolgáltató IV.rendű vádlottal is. Közvetlenül a cselekmény végrehajtása előtt - január 27-én és 28-án is

- ő osztotta ki a feladatokat, 27-én ő fújta le az akciót.

Az I.rendű vádlott az értékesítésben is meghatározó szerepet játszott. H.L. részére ő adott 6000 db félkész telefont, összesen 30 millió forint értékben. De ő mutatta be IV.rendű vádlottat is az ügyben orgazdaként szereplő XI.rendű vádlottnak. Ő szervezte meg ezt az értékesítést is.

Az I.rendű vádlotthoz került az a pénz is, amit IV.rendű vádlotta sz.....i értékesítés során kapott. A telefonalkatrészek tárolási helyét is ő, illetve az ismeretségi, érdekeltségi körébe tartozó személyek biztosították O.....n és P.....n.

Ezek az adatok igazolják az I.r. vádlott meghatározó, kezdeményező szerepét a bűncselekmény elkövetésében.

A bizonyítási eljárásról, a vallomásokról egyébként is elmondható, hogy a vádlottak a szervezetségben eggyel felettük álló személyekre tettek terhelő vallomást. Ilyen a II.rendű vádlott. II.rendű vádlott terhelő vallomása, vagy a IV.rendű vádlott I.r. és II.r. vádlottakra tett terhelő vallomása, valamint a VII.rendű vádlott és a XIII.rendű vádlott VI.rendű vádlottra tett terhelő vallomása.

Tévesen állapította meg a tényállást az elsőfokú bíróság a telefonalkatrészek értékesítéséből származó pénz sorsát illetően. Ez arra vezethető vissza, hogy az egyébként is pontatlanul megállapított tényekből - miszerint az I.r. és II.r. vádlottak azonos szerepkörben vettek részt a cselekményben (ítélet 25. oldal 3. bekezdés) - tévesen következtetett további tényre, arra, hogy a ténylegesen realizált hasznot is egyenlő arányban megosztották. Az I.rendű vádlottvallomásán alapul az az ítéleti ténymegállapítás, hogy H. L.-től 6.000 db engin ellenértékéért 30 millió forintot kapott (nyomozati iratok 1959. oldal). Az értékesítés tényét a III.rendű vádlottvallomása is megerősíti. A pénz egyenlő arányban történő elosztását az I.rendű vádlotttagadta, állítása szerint az egész összeget átadta a II.r. vádlottnak. A II.rendű vádlottvallomása szerint nem vett át pénzt az I.r. vádlottól. Kétséget kizáróan tehát csupán az állapítható meg, hogy a félkész telefonok értékesítéséből származó 30 millió forintot az I.r. vádlott átvette. A pénz további sorsa ismeretlen.

A X.rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság indokolását azzal szükséges kiegészíteni, hogy nincs elfogadható magyarázat arra, hogy a X.r. vádlott miért pakolt be az V.r. vádlott által bérelt és általa vezetett kisbuszba különböző tárgyakat (X.rendű vádlott vallomása nyomozati iratok 1715. oldal és 1767. oldal). Ezeket az ingóságokat a X.r. vádlott nem akarta eladni, nem is költözködött. Nem volt tehát semmi oka arra, hogy ezeket a holmikat H.....ról O.....ba, majd onnan visszaszállítsa. Ennek egyetlen magyarázata, hogy egy felületes szemlélő számára a Citroën kisbuszban nylonzsákokba pakolt telefonalkatrész-szállítmányt elrejtse, így álcázva a szállítást. A titkosszolgálati eszközökkel beszerzett bizonyítékok, a telefon-lehallgatási jegyzőkönyvek is azt igazolják, hogy a X.rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy bűncselekményből származó tárgyakat szállít.

A XI.rendű és a XII.rendű vádlottak mindketten üzletszerűen foglalkoztak mobiltelefonok, illetve alkatrészek értékesítésével. Az árból, az értékesített és értékesíteni szándékozott enginek mennyiségéből, és abból a körülményből, hogy ilyen alkatrészek legális kereskedelmi forgalomban nem kaphatók, tudniuk kellett azt, hogy az általuk megvásárolt félkész telefonok bűncselekmény elkövetéséből származnak.

Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is túlnyomórészt megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

Az ügy lényegét képező vagyon elleni cselekmény minősítését a vádirati tényállás és minősítés túlnyomórészt eldöntötte. Állást foglalt abban a kérdésben, hogy a bűncselekmény elkövetésében nem vett részt a kamion sofőrje, V. I. Ellene nem is emeltek vádat. Ezen túlmenően elfogadta a vádlottak azon védekezését, hogy a IV.rendű vádlottvalótlan tájékoztatása alapján, abban a téves feltevésben voltak, hogy a kamion vezetője segítséget nyújt a bűncselekmény elkövetéséhez, csupán a leplezés érdekében kell a teherautó megállítást rablásnak álcázni. A rendelkezésre álló bizonyítékok, a vádlottak e körben teljesen egybehangzó vallomása, valamint V. I. ellenállást nem tanúsító magatartása alá is támasztották ezt. Mindezekre tekintettel helytálló, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét lopásnak minősítette.

Rendkívül részletes bizonyítást folytatott le az elsőfokú bíróság a minősítés legjobban vitatott pontjára, az eltulajdonított telefonalkatrészek értékére vonatkozóan. Ezt nehezítette a sértett közreműködésének teljes hiánya, bizonyos tekintetben a Be. szabályaival szembehelyezkedő magatartása. Ez az eljárás időtartamának növekedésével és jelentős többletköltséggel is járt.

Az ellopott enginek értékének megállapítására több szakértői vélemény készült, többféle számítási móddal, ebből adódóan egymástól lényegesen eltérő eredményre jutva. Az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el **szakértő1** - a vádlottakra nézve kedvezőbb - véleményét. A szakértő számítási módszere azért helyes, mert egy olyan adatból - a kész telefon kiskereskedelmi árából - indul ki, mely pontosan meghatározható. Ezt az értéket arányosította az eltulajdonított enginek készütségi fokával.

A félkész telefonoknak nyilvánvalóan nem lehet kiskereskedelmi forgalmi értéke, hiszen ilyen formában, a kereskedelemben nem jelennek meg. Nem lehet az eltulajdonított félkész telefonok értékét úgy sem kiszámítani, hogy azokat részegységeire bontva, az egyes alkatrészek kiskereskedelmi forgalmi értékét összeadják. Ennek oka, hogy más áron jut az alkatrészekhez egy hatalmas forgalmat lebonyolító világcég és egy alkatrész kiskereskedő. Ebből adódott az az abszurd helyzet, hogy a félkész telefonok így megállapított ára lényegesen meghaladta a már kész telefonok árát. Hasonlóan nem képezheti az elkövetési érték megállapításának alapját az engineket bér munkában gyártó cég

számlaértéke.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak számára kedvező számítási módot, így kedvező értéket fogadott el a tényállás megállapításakor, ennek indokát is adta. A 447 milliós elkövetési értéket alapul véve az anyagi szabályoknak megfelelően minősítette a vádlottak vagyon elleni cselekményét a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen nagy értékre elkövetett lopás bűntettének.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor valamennyi vagyon elleni bűncselekményben érintett vádlott elkövetési minőségét társtettesként állapította meg. Az I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű és VI.rendű vádlottak tevélegesen a lopásban, az elvételben nem vettek részt. A IV.rendű vádlott elkövetés idején száz kilométeres távolságra volt a helyszíntől. Az irányadó tényállás szerint a kamiont a VII.rendű, VIII.rendű és **XIII.rendű vádlott** állította meg. Ők és néhány - az eljárás során ismeretlenül maradt személy - vett részt a telefonok átpakolásában. A lopás ezzel befejezetté vált. Az, hogy a vádlottak a telefonokat O.....ban kicsomagolták, átpakolták, majd P.....ra szállították már a lopás befejezetté válása utáni cselekmény, nem tekinthető elkövetési magatartásnak. Ezért nem vonható felelősségre társtettesként az I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlott. Az I.rendű, II.rendű, III.rendű, V.rendű és VI.rendű vádlottak 2007. január 28. napján a cselekmény elkövetésének környékén figyellelssel biztosították a lopás zavartalan elkövetését. Ez bűnsegédi magatartás. A IV.rendű vádlottinformációk szolgáltatásával segítette a cselekmény végrehajtását. Egyikük sem valósított meg tehát tényállási elemet. Társtetteség pedig csak akkor állapítható meg, ha a tárgyi oldalon a tényállást részben, vagy egészben közösen valósítják meg. Ennek a közös elkövetésnek része lehet az úgynevezett láncolatoss elkövetés, amikor a tettesek egymást követően valósítják meg a törvényi tényállást. Azonban itt is feltétel tényállási elem megvalósítása, ami jelen ügyben nem állapítható meg. Ezért téves a láncolatoss elkövetésre alapozott indokolás és ennek alapján a társtettesi elkövetői minőség megállapítása.

Az I.rendű vádlottal, hogy II.rendű és III.rendű vádlottat bevonta az elkövetésbe, őket bűncselekmény elkövetésére bírta rá, ezért felbujtói magatartást tanúsított. Ehhez hasonlóan a II.rendű vádlott V.rendű és VI.rendű vádlottak bevonásával, a III.rendű vádlott B. K., a VI.rendű vádlott a VII.rendű, VIII.rendű és **XIII.rendű vádlott** bevonásával valósított meg felbujtói magatartást. Mivel a felbujtásba a bűnsegédi szerep beolvad, ezért az I.r., II.r., III.r. és VI.r. vádlottat helyesen felbujtóként, míg a IV.r. és V.r. vádlottakat bűnsegédként kell felelősségre vonni.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és értékelte. Mellőzi a vádlottak javára értékelni, hogy a lopással okozott kár megtérült. Az irányadó tényállás szerint 2007. február 5-én I.rendű, III.rendű, V.rendű és **X.rendű vádlottak** által értékesítés céljából Sz.....re szállított összesen 6.438 db telefont lefoglalta a nyomozó hatóság, 148.305.504 forint értékben. Ezen túlmenően a XII.rendű vádlott szolgáltatott vissza összesen 407 db

8.227.401 forint értékű félkész telefont. Az okozott kár lefoglalással tehát 156.532.905 forint értékben térült meg, ez is túlnyomórészt a nyomozó hatóság eredményes akciójának eredményeként. Egyedül a 407 db engin XII.rendű vádlottrészéről történt átadása tekinthető olyan magatartásnak, mely a büntetés kiszabása során nagy nyomatékkel enyhítő körülményként figyelembe vehető. Meg kell azonban állapítani azt is, hogy a vádlottak közül - az I.r. és a II.r. vádlottak kivételével - csak a XII.rendű vádlott volt abban a helyzetben, hogy a kár megtérítésében tevőlegesen részt vegyen.

Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a kár teljesen megtérült. A sértett kárát a biztosító megtérítette, azonban sem a biztosítás összegszerűsége, sem a kártérítés alapját képező biztosítási szerződés nem vált ismertté az eljárás során. Az a körülmény, hogy egy bűncselekmény sértettje biztosítási szerződést köt és egy káresemény, jelen esetben egy bűncselekmény elkövetése során bekövetkezett kárát nem ő, hanem a vele szerződésben álló biztosító viseli, csupán a kár áthárítását, de nem annak megtérítését jelenti. Büntetőjogi szempontból különbséget kell tenni tehát a kár viselésének áthárítása, a megtérülése és a kár megtérítése között. A kár megtérülése - ami jelen ügyben azt jelenti, hogy az eltulajdonított telefonokat a nyomozó hatóság a vádlottak elfogásakor lefoglalta - ugyancsak nem számít lényeges, nagy nyomatékú enyhítő körülménynek. Ez ugyanis a vádlottak szándékától, magatartásától teljesen függetlenül történt. Nyomatékos enyhítő körülményt kizárólag a kár olyan megtérítése jelenthet, amikor az a vádlottak tevőleges magatartásán alapul.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság V.rendű vádlottesetében tévesen értékelte súlyosító körülményként a többszörös és egyben különös visszaesői minőséget, az V.r. vádlott terhére helyesen az értékelhető, hogy többszörös visszaesői minőségén belül egyben különös visszaeső is. A VII.rendű vádlottnál további súlyosító körülményként értékelte a másodfokú bíróság a büntetett előéletét. Hasonlóképpen a IX.r. vádlottnál is lényeges súlyosító körülmény, hogy korábban hat alkalommal volt büntetve és a vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés sem érte el a célját, nem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől. Esetében további súlyosító körülmény a kettőt meghaladó halmazat is.

A bűnösségi körülményeknek a részletezett kiegészítésére és átértékelésére figyelemmel indokoltá vált az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések felülvizsgálata is. A büntetés kiszabása során alapvető elv, hogy a szankciót a cselekmények tárgyi súlyához kell igazítani. Jelen ügyben az adott minősítésen belül az elkövetési érték megközelíti a különösen nagy érték - 500.000.000 forint - felső határát. Ez indokolja, hogy a büntetéseket ne a törvényi minimumhoz közel eső mértékben szabja ki a bíróság. Ezen túlmenően a cselekmény súlyát meghatározó második tényező a szervezettség. Az I.rendű vádlottás társai a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését hosszabb időn keresztül tervezték, a végrehajtás részleteit kidolgozták, az elkövetés megkönnyítését és a leleplezés megnehezítését szolgáló eszközöket, a rendőregyenruhákat, a szállításhoz

szükséges tehergépkocsit beszerezték, megszervezték azt is, hogy a bűncselekményben kellő számú, azt gyorsan végrehajtani képes ember vegyen részt. A bűncselekményben tucatnyi elkövető vett részt, akik hosszas előkészítő fázis és tervezés után választották ki a kamionszállítmány eltulajdonításának legkedvezőbb módját, a rendőri intézkedésnek álcázott megállítást. A helyszín alapos kiválasztása, az átpakolás, szállítás, tárolás és értékesítés megszervezése is megtörtént. Ez a gondos tervezés és szervezett kivitelezés jelentősen növeli az amúgy is nagy tárgyi súlyú bűncselekmény társadalomra veszélyességét. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések a bűncselekmény elkövetésében meghatározó szerepet játszó és a tényleges elkövetésben résztvevő személyek esetében eltúlzottan enyhék.

A Btk.21.§ (3) bekezdése szerint a részesekre is a tettesekre megállapított büntetési tételt kell alkalmazni. Az állandóan követett bírói gyakorlat azonban általában nagyobb büntetéssel sújtja a tetteseket, mint a bűnsegédet, illetve a felbujtót. Jelen ügy sajátossága azonban, hogy a bűncselekmény elkövetésében ténylegesen résztvevő három személy, VII.rendű, VIII.rendű és XIII.rendű vádlottak csupán másodlagos szerepet játszottak. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított tényállás szerint is a bűncselekmény elkövetésében meghatározó szerepet az I., II., III., IV., V. és VI.r. vádlottak játszották. Így annak ellenére, hogy esetükben az elkövetői minőség nem társtettesi, hanem felbujtói, illetve bűnsegédi, magatartásuk jelentősebb súlyú, mint a VII., VIII. és XIII.r. vádlottaké, így velük szemben kell súlyosabb büntetést kiszabni annak ellenére, hogy bűnösségüket csupán felbujtói, illetve bűnsegédi minőségben állapította meg a bíróság. A büntetések súlyosítása során a másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy ki milyen mértékben vett részt a bűncselekmény elkövetésében, ki volt annak kezdeményezője, ki milyen szerepet játszott az elkövetés során, az értékesítésben, a szállításban, pakolásban. Ezekre a belső arányokra figyelemmel a másodfokú bíróság a kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény miatt az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. és XIII.r. vádlottak büntetését a rendelkező részben írtak szerint súlyosította.

Indokolt az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés súlyosítása IX.rendű vádlott esetében is. Az ő cselekménye nagyobb részt elkülönül társai magatartásától, a vagyon elleni bűncselekménnyel összefüggő bűnpártoló magatartásának nincs jelentős súlya. Esetében ezért a büntetés kiszabását meghatározó elem az, hogy a tőle lefoglalt lőszerek és lőfegyverek mellett két rendkívül veszélyes robbanóeszközt, kézigránátot is jogellenesen tartott. A IX.rendű vádlottkét olyan bűncselekményt is megvalósított, mely két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Esetében a büntetési tételkeret két évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés. Figyelemmel a IX.r. vádlott sokszorosan büntetett előéletére, arra, hogy a vele szemben korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés sem érte el a büntetés célját, semmi nem indokolja, hogy a büntetést a bíróság a törvényi minimumban határozza meg. Ezért a másodfokú bíróság IX.rendű vádlottal szemben a szabadságvesztés-büntetést a rendelkező részben írtak szerint súlyosította. A szabadságvesztés súlyosítása a

Btk.89.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel azzal is járt, hogy a IX.r. vádlott büntetését próbaidőre nem lehet felfüggeszteni, így az erre vonatkozó, egyébként indokolatlanul alkalmazott rendelkezést is mellőzte a másodfokú bíróság. A végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabására figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk.53. és 55.§-a alapján mellékbüntetésül eltiltotta IX.rendű vádlottat a közügyek gyakorlásától, mivel arra méltatlannak ítélte. A IX.rendű vádlottesetében a büntetés súlyosításával jár, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk.42.§ (2) bekezdés b/1. pontja szerint fegyház.

Tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság V.rendű vádlottesetében a szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát. Az V.r. vádlott jelen ügyben elbírált cselekményeit, mint többszörös és különös visszaeső követte el. A vele szemben kiszabott 2 éves szabadságvesztés-büntetést ezért a Btk.42.§ (3) bekezdése szerint nem börtönben, hanem fegyházban kell végrehajtani. A másodfokú bíróság a szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát azért nem változtatta meg, mert az V.r. vádlott egészségi-elmebeli állapota alapján alkalmazhatónak látta a Btk.45.§ (1) és (2) bekezdését, ezért a vádlott személyi körülményeire tekintettel a szabadságvesztés-büntetést eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban határozta meg.

A X.rendű, XI.rendű és XII.rendű vádlottak esetében a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a társaik cselekményéhez csupán járulékosan kapcsolódó magatartásuk miatt a velük szemben alkalmazott büntetőjogi szankciók megfelelőek. Sem a X., XI., XII.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlya, sem az elkövetésben játszott szerepük, sem előéletük nem indokolja a velük szemben alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetések, illetve a próbaidők, valamint a pénzmellékbüntetések súlyosítását. Esetükben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetések arányban állnak a másodfokú eljárás során az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX. és XIII.r. vádlottak súlyosított büntetéseivel.

A másodfokú bíróság felülvizsgálta a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezéseket. Az irányadó - a fellebbviteli bíróság által pontosított - tényállás szerint az I.rendű vádlott H. L.-tól 30.000.000 forintot, IV.rendű vádlottól 3.200.000 forintot vett át az értékesített telefonok ellenértékeként. Az I.r. vádlott tehát 33.200.000 forint bűncselekmény elkövetéséből származó vagyonra tett szert. A IV.rendű vádlott 840.000 forintért adott el lopott telefonokat XI.rendű vádlottnak. A XI.rendű vádlott XII.rendű vádlottól 1.920.000 forintot kapott a bűncselekményből származó telefonok értékesítéséből. Az I.r., IV.r. és XI.r. vádlottak a fenti összegekkel gazdagodtak, amit a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a) pontja alapján el kell kobozni. E rendelkezés alkalmazása során az elsőfokú bíróság nem járt el következetesen. Az I.r. vádlott összesen tehát 33.200.000 forintot kapott a telefonok értékesítésekor, amelyet a kötelezően alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályok szerint el kell kobozni. Az I.rendű vádlottesetében ezért szükséges volt a vagyonelkobzás összegének felemelése arra a teljes összegre, melyet a telefonok eladása után kapott. A pontosított tényállás szerint a II.rendű vádlottnem részesedett az orgazdától származó pénzekből, ezért esetében a másodfokú bíróság mellőzte a

vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést.

A XI.rendű vádlottesetében a másodfokú bíróság a telefonok értékesítése után kapott teljes összeget vette figyelembe a vagyonelkobzás alkalmazása során. Az 1/2008. BJE. határozat értelmezése szerint ugyanis nem csupán a hasznot, hanem a teljes, a bűncselekmény elkövetése során felhasznált vagyont el kell kobozni. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezéseket a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. A IV.rendű és XI.rendű vádlott esetében a másodfokú bíróság a kötelező vagyonelkobzás mellett nem látta indokoltnak további vagyon elleni szankció alkalmazását, ezért mindkét vádlottal szemben mellőzte a pénzmellékbüntetés kiszabását.

A VI.rendű vádlottal szemben korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetés - a Karcagi Városi Bíróság B.441/2005/16. számú 2007. július 9. napján jogerős ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés - quasi halmazati viszonyban áll a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés-büntetéssel. Ezért a másodfokú bíróság a Btk.92.§ (1) bekezdése alapján felhívta az elsőfokú bíróságot összbüntetési eljárás lefolytatására.

A VIII.rendű vádlottjelen ügyben elbírált cselekményét a vele szemben korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetés jogerőre emelkedését követően a végrehajtás megkezdése előtt követte el. Ezért a Btk.47.§ (4) bekezdés a) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható. A VIII.rendű vádlottesetében a másodfokú bíróság mellőzte az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását a szabadságvesztés-büntetésbe. A rendelkezésre álló iratok szerint a VIII.r. vádlottal szemben - mivel a korábbi jogerősen kiszabott szabadságvesztés-büntetésének letöltését nem kezdte meg - a büntetés-végrehajtás elfogatóparancsot bocsátott ki. A nyomozás során jelen ügyben is elfogatóparancsot adtak ki VIII.rendű vádlottellen. A VIII.r. vádlottat elfogása után őrizetbe vették ugyan, de még aznap megkezdte szabadságvesztés-büntetésének letöltését. Őrizetbevételének napja egyben a szabadságvesztés-büntetés kezdő napja is, így a VIII.r. vádlott esetében nincs olyan előzetes fogvatartásban töltött idő, amit a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés-büntetésbe be kellene számítani, ezért az erre vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

A rendelkező részben felsorolt anyagmaradványok és tárgyi bizonyítási eszközök megsemmisítése egy esetleges rendkívüli jogorvoslat kapcsán megismételt bizonyítási eljárás sikerét veszélyeztetné, így azok megőrzése indokolt. Az ítélőtábla ezért - a Legfelsőbb Bíróság Bkf.I.515/2008/2. számú iránymutató végzésének megfelelően - a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést megváltoztatta és a megsemmisítésre vonatkozó rendelkezést a fenti bűnjelek vonatkozásában mellőzte.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a vagyon elleni cselekmény minősítése és a kiszabott fő- és mellékbüntetés tekintetében a rendelkező részben írtak szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényes rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében pontatlanul tüntette fel a X.rendű vádlottat érintő személyes szabadságot korlátozó intézkedések időpontját. Ezt az elírást a másodfokú bíróság a Be.169.§ (5) bekezdése alapján kijavította.

A Be.381.§ (1) bekezdés alapján kötelezte a másodfokú bíróság a XI.rendű vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélőtábla az I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, VI.rendű, **XIII.rendű vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az elsőfokú határozat kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig eltelt időt a Btk.99.§(1) bekezdése alapján továbbmenően beszámította. A IX.rendű vádlottesetében az őrizetben eltöltött időt a szabadságvesztésbe a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján beszámította.

P é c s, 2009. március 3.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság B.85/2007/152. számú ítélete a Pécsi Ítélőtábla Bf.I.152/2008/33. számú ítéletében írt változtatással a mai napon valamennyi vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és a X.rendű, XI.rendűés XII.rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.  
a tanács elnöke